

תפילת העמידה כמנהג ק"ק קטלוניא

1

כתבו הגאונים ז"ל ששליח צבור אינו צריך לומר יי שפתי תפתח . ולא לבסוף יהיו לרצון אמרי פי ולא לפסוע שלש פסיעות לאחוריו . וי"א ששלש פסיעות צריך לפסוע לאחוריו שביון שאין לו לעקור את רגליו ועומד בכוון לפני יוצרו כיון שמשלים צריך ליטול רשות ולפסוע לאחוריו וכל מי שאינו נוטל רשות ראוי לו שלא להתפלל:

ויתפלל בכוונה באימה וביראה:

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

**ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו . אלהי אברהם .
אלהי יצחק ואלהי יעקב . האל הגדול הגבור
והנורא . אל עליון . גומל חסדים טובים . וקונה הכל
וזוכר חסדי אבות . ומביא גואל לבני בניהם למען שמו**

באהבה:

בעשיית זכרנו לחיים . אל מלך חפץ בחיים . וכתבנו בספר החיים . למענך
אלהים חיים אל חי ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

**מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן
אברהם:**

**אתה גבור לעולם יי . מחיה מתים אתה . רב
להושיע:**

מיום ראשון של פסח למוסף עד אחרון של סוכות למוסף אינו מזכיר רוחות וגשמים שאינו זמנן אלא מוריד הטל וגם הוא חיי הארץ . ומי שמעו בימות החמה ואמ' משיב הרוח אין מחזירין אותו שהרוח מנשב לעולם . ואם אמר מוריד הגשם מחזירין אותו לפי שהטל סימן ברכה ולא הגשם בכל עת . ולפי שהגשם שקולה כתחיית המתים קבועה בתחיית המתים . ואם לא הזכיר טל בימות החמה ולא רוח אין מחזירין אותו לפי שאין נעצרים:

תפילת העמידה כמנהג ק"ק קטלוניא

בקץ מוריד הפל: בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד . מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים . רוֹפֵא חוֹלִים . מְתִיר אֲסוּרִים
 . וּמְקִים אַמּוֹנָתוֹ לַיְשָׁנֵי עֶפְרַי . מִי כְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת . וּמִי
 רוֹמֵחַ לֵךְ . מְלַךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

בעש"ת מי כמוך אב הרחמן זכר יצוריו לחיים ברחמים:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה
 הַמֵּתִים:

כתבו הגאונים ז"ל בשם רבנו האי ז"ל דיחיד המתפלל והתחיל עם שליח צבור
 כשנייע בא"י מחיה המתים רשאי לענות קדושה עם הצבור והוא דאמ' מלה מלה
 עם שליח צבור וכן בקדושה ולעומתם משבח' כמוהו . המתפלל ובעוד ששליח
 צבור אומר קדוש או מודים או קדיש ישתוק וישמע כי שומע בעונה . ואחר כך צריך
 להתחיל ולגמור תפלתו . אך בלא עת תפלה שומע בעונה מבלי הפסק:

נִקְדָּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בַּעוֹלָם . בְּשֵׁם שְׁמֶךָ יִשְׁיֵן אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם . וּבֶן
 כְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ . וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ .
 קְדוֹשׁ . יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ . לְעוֹמְתָם מִשְׂבַּחִין וְאוֹמְרִין
 . בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ . וּבְדַבְרֵי קְדֻשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר . יְמִלֹךְ יְיָ
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

לְדָר וְדָר אַתָּה קְדוֹשׁ וְשְׁמֶךָ קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים בְּכֹל יוֹם
 יְהַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעש"ת המלך)

הַקְּדוֹשׁ:

אֶתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת . וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בֵּינָה . וְחֹנֵנוּ
מֵאֶתְךָ דַּעַה וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן

הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרֶתְךָ . וְקָרְבָנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ
. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

בברכת סלח לנו מאריבין ומוסיפין לומ' פסוקי דרחמי וסליחות בתענית צבור, מפני
שהיא כעין וידוי ובקשת סליחה:

סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ . מָחַל לָנוּ מִלְּפָנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ
. כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסָלַח:

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ . וּמַהֲרֵ לְגַאֲלוֹנוּ גְּאֻלָּה
שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמֶךְךָ . כִּי אֵל מְלֹךְ גּוֹאֵל וְחֹזֵק

אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בכל תענית ציבור החזן אומר

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ . אֵל
תַּעֲלָם אֲזַנְךָ מִשְׁמַע תְּפִילָתֵנוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִבְּקִשְׁתֵּנוּ . הִיְהִי נָא
קְרוֹב לְשׁוֹעֵנוּ . טָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ . בְּדַבָּר שְׁנֵאמַר . וְהִיְהִי טָרָם
יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה . עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמְעֶה . כִּי אַתָּה יְיָ פוֹדֶה
וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַעוֹנֶה בְּעֵת

צָרָה:

רַפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא . הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אֶתְּךָ
 . וְהֵעֵלָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ וּלְכָל
 מִכּוֹאֲבֵינוּ וּלְכָל תַּחְלוּאֵינוּ . כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן
 אֶתְּךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

במוצאי יום טוב ראשון של פסח מתחילין לומר ותן טל לברכה . ואומ' אותו עד
 ששים בתקופת תשרי וביום ששים גופו דהכי אמרי' יום ששים כל אחר ששים
 (בארץ ישראל החל מיום ז' בחשוון) . ירושלמי: נתפלל ואינו יודע מה הזכיר אמ' ר'
 יוחנן כל שלשים יום חזקה מה שהוא למוד מזכיר . משלשים יום ואילך מה שהוא
 חייב מזכיר:

בְּרִךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עֲלֵינוּ
 לְטוֹבָה . וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתֶיךָ לְטוֹבָה . וְתֵן
 (בקיז: טל) (בחוקף: טל ומטר) לְבָרְכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה .
 וְשִׁבַּע אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ מִטּוֹבְךָ . וּמֵלֵא יַדֵּינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ
 וּמֵעוֹשֶׁר מִתְּנוּת יָדֶיךָ . שְׁמֶרָה וְהִצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל
 דְּבַר רָע . וּמִכָּל פְּגַע רָע . מִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי
 פּוֹרְעָנוֹת . חוּם וְרַחֵם עַל כָּל מִינֵי תְבוּאָתֶיךָ וּפִירוֹתֶיךָ .
 וְתִהְיֶי אַחֲרֵיתֶיךָ שִׁבַּע בְּרָכָה חַיִּים וְשָׁלוֹם . וּבְרָכָה עֲלֵינוּ
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵירוֹתְנוּ . וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ
 . וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ
 לְאַרְצֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבְרָאשׁוֹנָה . וַיּוֹעֲצֵנוּ בְּבִתְחִלָּה .
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה . וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אֶתָּה
יְיָ לְבִדְדָךְ . בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקָנוּ בְּמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ (בַּעֲשֵׂיית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

לְמִשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תִקְוָה . וְכֹל הַמַּיְנִים וְהַמְּלָשִׁינִים
וְהַמְּסוּרוֹת כֻּלָּם כְּרָגַע יֵאבְדוּ . וְכֹל אוֹיְבֵי
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה יִכְרְתוּ . וּמַלְכוּת זְרוֹן מְהֵרָה תִעַקֵּר
וְתִשְׁבֵּר וְתִמָּגַר . וְתִכְרִיעַ וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל וְתִפִּיל אֶת כָּל
אוֹיְבֵינוּ וְאֶת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ . וְתִכְלֵם בְּמְהֵרָה בְּיַמֵּינוּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זְרִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים . וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק וְעַל פְּלִיטַת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְעָלֵינוּ . יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
. וְתֵן שֹׁכֵר טוֹב לְכֹל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת . וְשִׁים
חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ . כִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּטַחָנוּ . וְעַל חֶסֶדְךָ [הַגָּדוֹל] נִשְׁעָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִשְׁעֵן וּמְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ . וְכִסֵּא דָוִד
עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֵן . וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב
בְּיַמֵּינוּ בְּגֵזֵן עוֹלָם:

בחשעה באב

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים . ואת העיר
האבלה והחרבה והבויה והשוממה מבלי בניה . היא יושבת
וראשה חפוי באשה עקרה שלא ילדה . ויבלעוה לגאיונים וירשוה
עובדי פסילים . ויטילו את עמך ישראל לחרב . ויהרגו בזדון חסידי
עליון . על בן ציון במר תבכה וירושלים תתן קולך . רבי לבי על
חלליהם . מעי מעי על הרוניהם . כי אתה יי באש הצתה ובאש
אתה עתיד לבנותה . כפתוב ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב
 . ולכבוד אהיה בתוכה: ברוך אתה יי מנחם ציון ובונה ירושלים:

וממשיך את צמח וכו'

ברוך אתה יי בונה ירושלים:

**את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח . וקרנו תרום
בישועתך . כי לישועתך קוינו כל היום: ברוך
אתה יי מצמיח [לנו] קרן ישועה:**

בברכת שומע תפלה יכול לבקש כל דבר שיצטרך לו כדאמרינן "הלכתא שואל
אדם צרכיו בשומע תפלה":

**אב הרחמן יי אלהינו שמע קולנו . חוס ורחם עלינו
 . וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו . כי אל שומע
תפלות ותחנונים אתה . ומלפניך מלכנו ריקם אל
תשיבנו ועננו:**

בכל תענית ציבור היחיד אומר

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בַיּוֹם צוֹם הַתְּעֵנִית הַזֶּה כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ . אֵל
תֵּעָלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁמַע תְּפִילָתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִבִּקְשֵׁתֵנוּ . הִיָּה נָא
קְרוֹב לְשׁוֹעֵנוּ . טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ . בְּדַבַּר שְׁנֵאמַר . וְהִיָּה טָרֵם
יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה . עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמְעֵ . כִּי אַתָּה יְיָ פוֹדֶה
וּמְצִיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוֹקָה:

בשני ובחמישי ובתענית שליח צבור כשחוזר התפילה אומר כאן:

וְיִזְכּוֹר רַחֲמֶיךָ וּבְכֹשׁ בְּעֶסֶךָ . וְכֹלָה מִמֵּנוּ דָבָר וְחָרֵב צָרָה וְיִגוֹן שְׁבִי
וּבִזָּה צָר וְאוֹיֵב וּמִשְׁטָיִן וּמִשְׁחִית וּמִתְנַקֵּם . וְחִלָּאִים רַעִים
 . וּבִטָּל מַעֲלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזוּרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת וְעַל
מַלְכוּת . וְקָרֵב לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֵת הַגְּאֻלָּה וְעֵת הַיְשׁוּעָה . וְתָבֵא נָא
תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ עִם תְּפִלַּת חֲסִידֶיךָ:

ורשאי יחיד לאמרו גם כן אם ירצה בכל יום וכן יחיד המתפלל אם ירצה להתפלל
תפילה זו כשיגיע כאן לא יחזור ריקם לעולם ויאמר כך שלשה פעמים:

אֵל יְחִיד וּמְיֻחָד . תַּן בִּי כַח הַבְּנֵה . שְׂאוּכַל לְהִתְחַזֵּק בְּאוֹתוֹ הַכַּח
לְחַלְלֶךָ וּלְפַאֲרֶךָ וּלְרוֹמְמֶךָ וּלְשַׁבְּחֶךָ וּלְקַדְּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ .
בְּרַכְנִי בְּרִכָּה שְׁלֵמָה מִמְּקוֹר בְּרֻכּוֹתֶיךָ . וְיִחַד לְכַבִּי לִירְאָתֶךָ . וְשַׁבְּעֵנִי
וְרַעֲנֵנִי מִרְצוֹנֶךָ . וּפְתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ . אֵל . הַשְׁרִיחַ לְפָנֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת
 . וְלֹא אֶשְׁבַּח כְּלוּם מִכָּל מַה שְׁלֵמֶדְתָּנִי וּמִכָּל מַה שְׂאֵלְמֶד לְעוֹלָם .
וְתַנְהַגֵּנִי בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וְעֵצָה הַחֹנֶנֶת לִי . וְהַשְׁפִּיעֵנִי שְׁפַע חֲכָמָה וּבִינָה
 . שְׁפַע דַּעַת וּמִדַּע . שְׁפַע יְרֵאת יְיָ . וְחַנּוּנִי וְעֲנִנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִילָּה:

מנהיג: ומה שאנו אומרי ואשי ישראל אע"פ שאין אנו מקריבין עבשיו קרבן רוצין
אנו לז' שהתפללות כנגד תמידין תקנום:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב
 העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
 מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבוא ויגיע יראה. וירצה וישמע
 ויפקד. ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון
 משיחנו משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלם עיר קדשך. וזכרון
 כל עמך בית ישראל. לפניך. לפליטה לטובה. לחן לחסד לחיים
 ולרחמים. ולשלום:

בראש חדש ראש החודש בחוה"מ פסח חג המצות בחוה"מ סוכות חג

הסוכות

לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו
 בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים חוס
 וחנו וחסד ורחם עלינו ומלטנו מכל צרה ויגון והושיענו. כי אליך
 עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

"וכיון שבאתה תפלה באתה עבודה שנאמר עולותיכם וזבחיכם לרצון על מזבחי"
 (מגילה יח ע"א). ואע"פ שברכה זו דברי בקשה, כיון שהם על העבודה, הרי הם
 כשבחים, וכללם בשלש אחרונות:

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו. ותחזינה
 עינינו בשוכך לציון. ולירושלם עירך ברחמים
 במאז: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

בסוטה (דף מ ע"א): "כששליח צבור אומר מודים הקהל כורעים ואומרי מודים
 אנחנו לך יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות וכו'". מודים אנחנו לך - פי'
 משתחיים לך:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וְדֹר
 נוֹדָה לְךָ וְנִסְפֵר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
 . וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם
 עִמָּנוּ. עַל גַּפְּלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר
 וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם בִּי לֹא תָמוּ
 חֲסִדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם קוִיֵנוּ לְךָ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׁהַחֲיִיתָנוּ
 וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּין תַּחֲיֵינוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַחַנְנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּתָנוּ וְתַקְבְּצָנוּ מֵאַרְבַּע
 כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ לְחֻצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חוֹקֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבִּי
 שְׁלָם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לְךָ:

על הנסים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּוֹרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת
 שְׁעִשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבִזְמַן הַזֶּה:

לחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְּתִיחָ בֵּין יוֹחֲנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבְנָיו בְּשַׁעֲמֻדָּה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת
 וְיִן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְשִׁבְחָם מִתּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי
 רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רִבַּת אֶת רִיבָם
 . דִּנְתָּ אֶת דִּינָם. נִקְמַת נַקְמָתָם. מְסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד
 מְעַטִּים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזוֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי

תורתך . לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך . ולעמך ישראל עשית
תשועה ופורקן כהיום הזה . ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את
היכלך . וטהרו את מקדשך . והדליקו נרות בהצרות קדשך . וקבעו
שמונת ימי חגבה אלו בחלל ובהודאה לשמך: ו

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר המלכה בשישן הבירה . בשעמד עליהם המן
הרשע . ובקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר להדש שנים עשר הוא
חדש אדר ושללם לבזו . ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו .
וקלקלת את מחשבתו . והשבות לו גמולו בראשו . ותלו אותו ואת
בניו על העץ: ו-

על בלם יתברך ויתרום תמיד שמך מלכנו לעולם
ועד . וכל החיים יודוך סלה:

בעש"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו את שמך הטוב באמת: ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

כשמתחיל החזן רצה, עולין הכהנים לדוכן ואומרים ברכתן בלחש . ומנחה שבכל
יום אין נשיאות כפים, משום שכרות, זולת מנחת התענית [ש]סמוך לשקיעת
החמה וכתפילת נעילה היא, ויש בה נשיאות כפים . וכן כתב רבנו סעדיה ז"ל . אך
בפרוינצה ובגלילותינו [לא] נהגו לאומרו . כתוב בסדר רב עמרם גאון ז"ל: כהנים
נושאים את כפיהם בשחרית ובמוסף ובמנחה של תענית, חוץ מן מנחה של יום
הכפורים, שבמקום מנחה נושאים את כפיהם בנעילה . גרסי' במסכת ראש השנה
"תנו רבנן אין הכהנים רשאים לעלות בסנדליהן לדוכן וזו אחת התשע תקנות
שהתקין רבן יוחנן בן זבאי:"

כשמגיע שליח צבור למודים צריך הכהן ליטול את ידיו שנאמר שאו ידיכם קדש
וברכו את י'. ומברך בלחש:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:**

והולך ועומד לפתח ההיכל ומחזיר פניו למזרח ואומר:

**יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּהֵא בְּרָכָה זוֹ שְׂצוּיֹתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וּכְפָרָה לָנוּ וְאֵל יִהְיֶה בָּהּ מְכֻשׁוֹל וְעוֹן
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:**

וכשמגיע שליח צבור להטוב שמך ולך נאה להודות חוזר הכהן פניו למערב
ומתחיל שליח צבור יברך ושונה הכהן יברך. ואומר שליח צבור י' ושונה הכהן
י'. וכן עושה בכל אות ואות השליח צבור והכהן. ולאחר כל פסוק ופסוק עונין
הקהל אמן. ואין הכהן רשאי להתחיל בברכה עד שיכלה אמן מפני הצבור. ואין
הכהן רשאי להחזיר פניו מן הצבור עד שיתחיל שליח צבור שים שלום. ואין הכהן
רשאי לישא את כפיו אלא כנגד כתפיו:

והשליח צבור מתחיל להקריא מילה במילה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: (אמן)

יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: (אמן)

יֵשֵׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ. וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: (אמן)

וְנֹאמַר וְשָׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

וכשמחזיר הכהן פניו למזרח אומר בלחש:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שְׁגָזַרְתָּ עָלֵינוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ מַה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ

הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְּשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל

וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כִּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב

וּדְבִשׁ:

ואם אין כהנים יאמר השליח צבור:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְּשׁוּלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו
הַכֹּהֲנִים לְעַם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמוּרָה . וְבִרְכְּךָ יְיָ וְיִשְׁמְרְךָ . יְיָ אֵל פָּנָיו אֱלֹהֶיךָ
וַיַּחַנְדְּךָ . יֵשׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ . וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם : וְנֹאמַר וְשָׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שְׁמֵי שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּרוּב
עֵז וְשְׁלוֹם :

נְעֻמֵי"ת בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה . נִזְכֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אָנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרְךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

והיחיד יאמר:

אֱלֹהֵי . נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה . וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה .
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדְם . וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָה לְכָל
תְּהִיָּה . פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרֶתְךָ . וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי .
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעָה . מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלְקַל
מִחֲשָׁבוֹתָם :

יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

והיחיד יאמר קודם שיאמר אלהי עד שלא נוצרתי:

אֱלֹהֵינוּ מִלְּפָנָיו . יַחַד שְׂמַךְ בְּעוֹלָמְךָ . יַחַד מַלְכוּתְךָ .
 בְּעוֹלָמְךָ . יַחַד זְכוּרְךָ בְּעוֹלָמְךָ . בְּנֵה בֵּיתְךָ .
 שְׂכַלְל הַיְכָלְךָ . קָרַב מְשִׁיחְךָ . פָּדֵה צֹאנְךָ . שְׂמַח עַדְתְּךָ .
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמַךְ . עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 מִקְדָּשְׁךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תִּפְאָרְתְּךָ .
 עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּךְ . עֲשֵׂה לְמַעַן הַיְכָלְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 מְשִׁיחַ צְדָקְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ: הִרְחֵמְנוּ יִזְכְּנוּ
 לְשָׁנֵי הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

אֱלֹהֵי . עַד שְׁלֹא נּוֹצַרְתִּי אֵינִי כְּדָאִי . וְעַכְשָׁו שְׁנוֹצַרְתִּי
 כְּבָאֵלוֹ לֹא נּוֹצַרְתִּי . עֵפֶר אָנִי בְּחַיֵּי קָל וְחֹמֶר
 בְּמִיתָתִי . יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה
 וּכְלָמָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁלֵא אַחְטָא . וּמָה שְׁחַטָּאתִי
 מְרַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחִלָּיִים
 רְעִים:

יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגּוֹאֲלִי:

ויפסיע שלש פסיעות עקב אצל גודל וגודל אצל עקב כדכתיב "ולא תעלה במעלות על מזבחי" וכו'. ואומר שלום בשמאלי וכורע. שלום בימיני וכורע. שלום עלינו ועל כל ישראל וכורע:

שְׁלוֹם בְּשִׂמְאֵלַי וְשְׁלוֹם בְּיַמֵּינִי . עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
 הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ . וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל: אָמֵן

שליח צבור כשחוזר התפלה, סודרה כדרך שהיחיד סודרה, ואינו מחדש בה דבר, רק קדושה וברכת כהנים. ואע"פ שהתפללו הצבור, עונין אחריו אמן על כל ברכה וברכה, והעונה אמן צריך לענות בכל כח כוונתו דגרסינן (שבת קיט ע"א) "אמ' ר' שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן שנ' פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל תיקרי שומר אמונים אלא שאומר אמנים". ויש מי שעושה מצדיק נוטריקון. ז'. הם ז' אמנים שעונין בכל יום. א' כשמברך שליח צבור על נטילת ידים בבקר. ב' אחר ברוך שאמר. ג' אחר ישתבח. ד' ברכות שבק"ש. בערב שתים לפניה ושתים לאחריה ובבקר שתים לפניה ואחת לאחריה. ל"ח ברכות בין שתי תפלות של שחרית ומנחה שעונין אמן אחר שליח צבור כשחוזר התפלה. מ"ב אמנים של ז' קדישין שאנו אומר' בכל יום כי לכל קדיש עונין אמן ו' פעמים הרי ז' אמנים. ד' הרי ד' וקדושות בין שחרית ומנחה. וב' חדא דבשפה ברורה וחדא דובא לציון. ז' עשרה דבקים שבק"ש. ק' מאה ברכות שהייב אדם לברך בכל יום. ובשבת דבצרי כ"ד אמנים בין יוצר ומנחה עייל חלופיהו ז' אמנים של תפלת מוסף וי"ד אמנים של ז' קורין בתורה הרי כ"א. בצרי להו תלתא איפשר לאשלומינהו בב' ברכות של מפטיר: